

*Nem rejt az éj már s a Moszor
csapdát s golyót a ködbe.*

*Ljubó, virágzó fiatalság,
be lesz, be lesz sebed kötözve.*

*Ó kedveseim ti, szív, könyv és könnyek által,
titkon peregve földre,
tudom az éjt s a késnek élet,
mely életet ölt, titeket ölve.*

*

*Tudom a hajnalt, a véres inget,
a végső dált, mely ajkátok elhagyta.
Anyátok könnyét s pillantását, —
a pillantást szemére fagyva.*

*Tudom Dalmáciát, a nyomort s a kalyibákat
a suttogást, a harcot, a havat.
S az acélt tudom, az ifjúságot,
mely nőtt a SZKOJ erős szíve alatt.*

Ács Károly fordítása

KONSZTANTIN BELYMONT:

A NAP HATALMASABB. . .

*Pirkadat előtti
Szellő simogatott,
Bút búgva fülembé;
Éj győzi a napot.*

*És rája sötétlík
Komor fellegeknek,
S ködcsucusu fenyőfák
Fázón megremegnek.*

*Eget-földet ural
Az éjjel. Azonban
Tengerek mögött egy
Nagy vörös szem lobban.*

*Az égre újszirmú
Virág ereszkedett.
Bársonyos színeket
Öntöz szét a Kelet.*

*A szél megváltozik.
S kacagva arcba csap,
És fülembé zúgja:
A nap hatalmasabb.*

Ács Károly fordítása